

VRCHOLNÍ MANAŽEŘI O AKREDITACI ZPRAVIDLA ANI NEVĚDÍ

Stále máme v České republice oblasti, kde by mohl být akreditační systém a činnost akreditovaných subjektů využíván v širší míře, říká Jiří Růžička, ředitel Českého institutu pro akreditaci, o.p.s.

Letos si Český institut pro akreditaci připomíná 25 let existence akreditačního systému v České republice. Jak chcete toto výročí využít?

Česká republika má skutečně již 25 let zaveden akreditační systém. Fungování systému jako výkon veřejné moci zajišťuje Český institut pro akreditaci (ČIA), a to na základě pověření ministerstvem průmyslu a obchodu. Letošní výročí využíváme k informování zejména zástupců veřejné a státní správy s důrazem na možnosti a výhody využívání akreditace v jejich oblasti působnosti. Dá se říci, že zahajovací a současně vrcholnou akcí byl 18. března 2016 seminář pořádaný ve spolupráci s Výborem pro hospodářství, zemědělství a dopravu v historických prostorách Senátu Parlamentu ČR. Na akci vystoupil také JUDr. Ing. Robert Szurman, předseda Rady kvality ČR. Ve svém příspěvku sdělil, že o důležitosti akreditace v oblasti péče o kvalitu svědčí i její uvedení ve strategických dokumentech rady, nejnověji ve Strategii Národní politiky kvality v České republice na období let 2016–2020. Musím také zmínit, že výkonný tajemník Evropské akreditace (EA) Dr. Andreas Steinhorst na semináři ocenil aktivní zapojení ČIA nejen do struktur EA, ale zejména do systému takzvaných evaluací akreditačních orgánů, na kterém se v současnosti podílí již pět zaměstnanců ČIA, a to i v pozici vedoucího týmu a jeho zástupce.

Vzešel ze semináře v Senátu nějaký výstup?

Mohu-li shrnout obsah příspěvků

**Ing. Jiří Růžička, MBA, Ph.D.,
ředitel ČIA**

všech přednášejících, tak je jednoznačně potřeba zajistit i v dalších letech vysokou úroveň akreditačního systému v České republice a udržet mezinárodní uznávání jeho výsledků, které přináší nemalý užitek zaměstnavatelům a podnikatelům. Paní senátorka Veronika Vrecionová ve svém vystoupení zmínila, že „Česká republika založila pro tyto účely ještě před vstupem do Evropské unie jeden národní akreditační orgán, kterým je Český institut pro akreditaci. Je důležité si uvědomit, že požadavky na akreditační orgány jsou nyní uvedeny nejen v nařízení 765/2008, ale zejména také v mezinárodní normě ISO/IEC 17011. Jejich splnění je pravidelně kontrolováno nejen na národní, ale zejména na evropské a mezinárodní úrovni, což tento akreditační orgán, respektive jím zajišťovaný akreditační systém, významným způ-

sobem odlišuje od jiných, které – aniž by plnily nastavené požadavky bez jakékoli nezávislého dohledu – vystupují v uvozovkách jako akreditační orgány.“ Z toho pro nás plyne jistý závazek informovat o zavedeném a funkčním akreditačním systému.

Mají čeští manažeři přehled o činnosti akreditačních orgánů?

Dovolím si tvrdit, že vrcholní manažeři zpravidla o akreditaci svých zkušeben, laboratoří a dalších orgánů posuzování shody ani nevědí. Vysvětlení může být jednoduché – jde totiž většinou o organizační celky s vlastním zavedeným a funkčním systémem managementu. Před několika lety jsme prováděli celorepublikový průzkum, který to potvrzuje. Existují sice výjimky, ale ve většině případů je vyřízením akreditace pověřen zástupce vymezené organizační části podniku nebo manažer kvality. Není tím myšleno, že je to zcela špatně, ale i ze slov zainteresovaných pracovníků firem slyšíme, že akreditace jako taková je pro manažery vnímána spíše jako záležitost spojená s výdaji, aniž si uvědomují její přínosy, ale i velký potenciál jejího využívání. Řada podniků má zaveden a certifikován systém managementu podle normy ISO 9001. Pro tuto certifikaci ti informovanější využívají akreditované certifikační orgány, protože nejde jen o potvrzení jejich kompetence, ale i o mezinárodní uznatelnost takovýchto certifikátů. To může v ČR zajistit jen akreditace prováděná podle příslušných akreditačních norem a udělená Českým institutem pro akreditaci.